

Spørgsmål 14:

»Udvalget udbeder sig ministerens begrundelse for at fastsætte den i § 4, stk. 1, nr. 2, omhandlede grænse til 1.000 m². I denne forbindelse bedes oplyst, hvor stort et areal der er nødvendigt for at kloakere med sivebrønd.«

Svar:

Bestemmelsen i § 4, stk. 1, nr. 2, vedrører parceller uden for områder, der i henhold til planlægningslovgivningen er udlagt til bymæssige formål, sommerhusbebyggelse m.v. Det har vist sig, at der kun udstykkes et mindre antal parceller uden for de planlagte områder (ca. 1000 parceller årligt), og at en meget stor del af disse parceller ikke overstiger 1000 m². Da bestemmelsen angiver de tilfælde, hvor en tilladelse til ophævelse af landbrugspligt i almindelighed kan forventes meddelt, har man ment det hensigtsmæssigt at sætte grænsen ved 1000 m², også under hensyn til ønsket om at spare på forbruget af landbrugsjord.

Mulighederne for etablering af nedsivningsanlæg som sivebrønd beror først og fremmest på en række tekniske forskrifter med hensyn til afstand fra sivebrønd til vandindvindingsanlæg og andre nedsivningsanlæg m.v. I visse tilfælde vil kravene kunne føre til, at der ikke kan etableres sivebrønde, medmindre parcellernes størrelse bliver på 2000-3000 m². I sådanne tilfælde vil det være naturligt at dispensere fra lovens almindelige regel.

Spørgsmål 15:

»I forbindelse med § 4, stk. 2, bedes oplyst, hvem der fastsætter den her nævnte frist, og hvor lang fristen normalt er.«

Svar:

De i § 4, stk. 2, omhandlede betingelser fastsættes af matrikeldirektoratet. Fristen vil blive fastsat efter forholdene i de konkrete tilfælde. I tilfælde, hvor kommunerne opkøber jord med henblik på videre udstykning til bebyggelse m.v., vil der ofte i overensstemmelse med nugældende praksis blive fastsat en frist på 6-8 år, idet dog fristen bortfalder, når arealerne inddrages i byzone. I tilfælde, hvor der ved kommuners opkøb af landbrugspligtige jorder er medfulgt arealer,

der ikke forventes inddraget til bebyggelse m.v., men som fortsat agtes anvendt landbrugsmæssigt, vil der kunne fastsættes en kortere frist til genafhændelse af sådanne arealer til forening med bestående landbrugsejendomme.

Spørgsmål 16:

»I henhold til § 4, stk. 3, kan tilladelse til ophævelse af landbrugspligt betinges af, at jorden »pålægges forpligtelser, der tager sigte på bevarelse af landskabelige værdier eller tilgodeser ordensmæssige og almene samfundsmæssige hensyn, herunder bl. a. at der sikres offentligheden adgang til arealerne.«

Udvalget udbeder sig en nærmere redegørelse for disse bestemmelser. Er der tale om ændringer i forhold til naturfredningsloven?»

Svar:

Det har vist sig, at der ofte i forbindelse med ophævelse af landbrugspligt på rekreative arealer, herunder f. eks. restejendomme bestående af marginaljorder, der ikke har kunnet tillægges andre landbrugsejendomme, er en tendens til, at arealernes karakter ændres ved tilplantning, hegning m.v. Almenhedens adgang til færdsel til fods over udyrkede arealer efter § 56 i naturfredningsloven kan derved tilsidesættes. Den foreslåede bestemmelse tager derfor sigte på et snævert samarbejde med fredningsmyndighederne med henblik på i rimeligt omfang at sikre almenhedens adgang til rekreative områder. Bestemmelsen tager endvidere sigte på en sikring af de frie jorder, der opstår ved ophævelse af landbrugspligt, og som unddrages erhvervskontrollen efter landbrugslovens kap. V. Sikringen af de landskabelige værdier m.v. samtidig med, at ejendommen udlægges til fritidsgrunde eller fritidshus, indebærer således, at jorderne fortsat er undergivet en vis erhvervskontrol efter reglerne i lov nr. 344 af 23. december 1959 om erhvervelse af fast ejendom som ændret ved bekendtgørelse nr. 593 af 20. december 1972 i forbindelse med Danmarks tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber.

Spørgsmål 20:

»Udvalget udbeder sig en uddybning af, hvad der skal forstås ved »forsvarlig erhvervsmæssig måde«. Kan bemyndigelsen i